

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΜΗ

Ελλάδα Νο. 10 - εν τη Ελλάδα Νο. 12
Ημερολόγιον τῆρας προκλιθεῖς ἑτηρῆς ἢ καὶ ἑκατομῆτος
ἐν δύο τοῖς ἔμορφοις

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν ἑστῆ Βουλῆ, 28, ὑπὸ τῷ Συναγωγῶν τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστου φύλλου πρῶτος ἀριθμ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 24 Ἰουνίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ Ἐπιθεωρήσις. — Ἔργα καὶ ἔργα. — Φιλολογικά, ἱστορικόν, καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἐδομας. — Ἀπαντήσεις ἀνὰ ἐρωτήσεων. — Ἀδούσις.

ΦΥΛΑΟΙ: Προβίαι ἐπιθεωρήσις ὑπὸ Κ. Ἰεροκλείου. — Ἐννεα ἄλλων κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Ὁ μόνος οἶκος (ἀφ' ἡμῶν). — Φ. Χιλιάτης. — Ἡ Μανυρδουλιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μακεδονίας ἀθρόα ἐμφάνισις ὑπαλλήλων τοῦ ἐν Βιέννῃ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ, καίτοι οὐχὶ τὸ πρῶτον οἰωνιζομένη σήμερον, πρόκειται οὐχ ἥττον γεγονός ὑψίστης σημασίας καὶ ἐπιπέδου, νὰ σκιασθῆ ἡμεῖς ἐπιμελῶς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγγελλίας. Κατανοοῦμεν καὶ ἐκτιμῶμεν τὰς ἐκτολιχθεῖσας παρὰ τὸ πεδίου τῶν Τραχυνῶν προσπάθειας ὅπως ἀνάδειχθῶσιν οἱ καρποὶ τῆς στρατιωτικῆς παιδείας, ὅτι ἀρκίως εἰσῆχθη, παρακολουθούμεν καὶ τὰς οφειλομένας περὶ τῆς χολέρας μερίδας καὶ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τὰς συστάσεις, οὐδ' ἀποκροοῦμεν τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν διὰ τὴν ἐν Λονδίῳ σύνοδον τῶν διπλωματῶν καὶ τὰς νικηφόρους προελάσεις τοῦ Μαχθῆ, ἐφ' ὅσον ἀπτονται ζήτημάτων ποδοσομένων πρὸς τὰς τύχας τῆς εὐρείας χώρας, ἧς ἀποτελοῦμεν μέρος. Ἐν τῆς στρατιωτικῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν παιδεύσεως θέμα, ἀναγκαιῶς θὰ προκαλέσῃ βραδυτέρον ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ, τὰς ἐρευνητικὰς παρατηρήσεις παντός δυναμένου γὰρ συνεισφέρειν ἐκ τῶν γνώσεων καὶ τῆς εὐκρινείας τῶν ἀφαιρέσεων προθέσεων σου, ἵσως ὅμως ἐπιδεν ἐπέστη τὸ χρόνος, καθ' ὃν θὰ ἠδύνατο γὰρ κριθῶσιν ἀσφαλῶς οἱ εὐέλπιδες καρποὶ ἐάν ὑπαρχῶσιν, ἢ καὶ φερθῆ εἰς Κωνσταντῆν πόλιν, ὑπὲρ τοῦ ἑκατονταχίτου καὶ ἑξακοσίου ἀλλὰ πλείστα νὰ καταμετρηθῶσιν. Ἐπαρχίαισι ἀμείψαντες ἐξ ἑσῶν καταμετρηθῶσιν, καὶ μὴ καὶ ὑπὸ τῶν τῶν ἀδελφῶν ἐξωτερικῶν συζητήσεων, τοῦτο δ' εἶναι ἀνεπιτήρητος τὸ Μακεδονικὸν ἐπιπέδον. Ἐπιθεωρήσις δι' Ἑλλήνας δὲν ἔχομεν ἀναγκαῖον νὰ καθορίσωμεν τὴν ἐνοικίαν τῆς παλαιῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς ἀνατολῆς ἀπὸ δεκάδος καὶ πλεονεξωνάτων ὁραθητέων θύραθεν πλάταναι,

αἱ τὸν ὁριστικὸν αὐτῶν τύπον προσκαλοῦσαι διὰ τῆς εὐγλωττοῦ συνθήκης τοῦ Ἀγ. Στεφάνου. Δὲν εἶναι ὅμως μόναι αἱ ὑπερβόρειαι παγίδες αἱ διαφελῶς σπαρταίαι εἰς τὴν εὐακρόν χώραν, ἕκαστος ἄλλος τῆς ὁποίας κρύπται καὶ μίαν ἐνδοξὸν ἑλληνικὴν ἀνάμνησιν. Φύλα παρειακτὰ εἰς τὴν περιμάχητον ταύτην χερσόνησον τὴν καλουμένην τοῦ Διῶμου, γηράσαντα ἐν δουλείᾳ καὶ ἀσπρα ἐκ καταγωγῆς καὶ ἱστορίας, ἀλλ' ἠδῶντα σήμερον ἐν ὄψιγειναι ἐλευθερίᾳ ὑπέλαβον τὴν Μακεδονίαν, ὡς πρὸ ἀριστον πεδίου τῆς ἐκτυλίξεως τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ζωῆς. Ἡ πολιτικὴ βία οὐραγία, ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς, ἔχοντες καὶ ἀδικαιολογητοὶ πόθοι ὑπερβαίνοντες τὰ τέταρτα τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας θρία, ἐξωτερικαὶ παρορμήσεις κρύπτουσαι σκοπούς εὐρύτερους καὶ σκοτεινότερους, μετεβλήθησαν εἰς τὸσα ἐλατήρια διωγμοῦ ἀπευθυνόμενα κυρίως κατὰ τοῦ στοιχείου ἐκείνου δι' οὐ ἐδοξάθη ποτὲ ἡ χώρα αὕτη, καὶ ὅπερ, διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ ὑπέρτερον, ἐπόμενον ἦτο νὰ κινήσῃ τὴν ῥοήν ἀξέστων καὶ ζηλοτύπων ἀπελευθέρων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τοῦτο μόνον εἰς τὰς τύχαις τῶν ἐχθρῶν προσετέθη καὶ ἕτερος, ἀξήσας μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοῦς μνηστήρας τῆς μακεδονικῆς κληρονομίας. Ἰστορῶμενοι πάντες πρὸς ἀλλήλους, ἀλληλοὑβριζόμενοι καὶ ἀλληλοὑπενόμενοι, εἰς ἐν κρινόνσημα συναντῶνται ἐν ἐναμίλλῳ πάντες ἐργασίαι εἰς τὴν καταπολέμησιν, τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐάν συνεπῶς προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσθενῆ φωνὴν μας εἰς τὴν ἀλλὰς εὐγλωττοῦς, τὸνίζοντες τὸν ἦχον τοῦ κινδύνου, οὐδεὶς δύναται νὰ καταγνώσῃ ἡμῶν ἀκαρπία. Ἐάν ὑπαρχῇ ζήτημα, καίριον διὰ τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας ἡμῶν, τοῦτο εἶναι βεβαίως τὸ μακεδονικόν, ἐάν ὅμως ὑπῆρξῃ καὶ ζήτημα ἐφ' οὗ ἀσύγνωτος ἐσημειώθη ἐν προγενεστέροις χρόνοις φραυμία καὶ ἀνεπάρκεια τὸ μακεδονικόν εἶναι ἐπίσης. Ἐπὶ τῆς ἐκτετατοῦς ἀσθητικῆς συνηκολογησάσαι δι' ἐλλείψιν ἐλαχίστης πνευματικῆς τροφῆς. Ἐπαρχίαισι ἐπιπροχώματα πνευματικά, οἱ ὑπερμάχοι τῶν ὁποίων ἐπιμοι ἵστανται νὰ ἀνακείσασιν τὰς φυσικὰς καὶ τὰς μαρτυρικὰς τοῦ Μεσολογγίου ἀκηνάς. Ἐπὶ αὐτῶν τρεῖς τὰς χεῖρας οὐκ ἐπαυτοῦσα ἀλλὰ ζήτῳσα φέρτον σωτηρίας. Ἐν ἐσωτερικόν τῆς ἀπελευθέρου, χώρας ἐνῶ κατακταται βραδέως ὑπὸ ἀλλογλώσσων, παραμένει ἐπιπροχωρῶν χώρα δι' ἡμᾶς, αἱ ἐθνικαὶ τῶν ὁποίων ἐλπίδες κατὰ τὸ πλεῖστον βασιζονται εἰς τὰς ἀκροβασίας καὶ

τὰς κοιλάδας ἐκείνας, ἧς διαλαβόντων ἡδῶ Ῥώσοι ἀπόστολοι, Αὐστριακοὶ ἀπόστολοι, Ῥωμοῦνοι, Βουλγαροί, προπαγάνδαι λατινικαί, εὐαγγελισταί, οἱ πάντες, ἐκτός Ἑλλήνων περιηγητῶν! Βεβαίως ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐκπέψωμεν ἀποστόλους εἰς τὴν χώραν μας, ἔχομεν ὅμως ἀνάγκην νὰ τὴν γνωρίσωμεν, νὰ σταθμίσωμεν τὰς χρεῖσας τῆς, νὰ καταμετρησώμεν τὰς θαλάσσας τῆς, τὰ ὄψη τῶν ὄρεων τῆς, τὰς ἐκτάσεις τῶν ὄροπεδίων καὶ τῶν κοιλάδων τῆς, ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ σφίξωμεν τὰς ῥωμαλέας χεῖρας ἀδελφῶν, οἱ ὁφθαλμοὶ τῶν ὁποίων ὑφαίνονται εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν ἐλευθέρων προστάτων τῶν, δὲν τὸ ἐπράξωμεν ἀτυχῶς, μήπως θύω τὸ πρῶτον ἡδῶ. Ἐν χρόνοις προγενεστέροις ἐλαυθάνετο παρὰ τῶν ἐπιδρομῶν πρόστυχῆς προνοίας ὅπως ἀποκρύπτονται οὐ μόνον αἱ πότιαι αὐτῶν ἐνέργειαι, σκοποῦσαι τὴν ἀπόσβεσιν τῶν ἐθνικῶν τῶν μακεδονῶν αἰσθημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴχνη, εἴτινα χαράσσειν οἱ ξένοι ἀπόστολοι διατρέχοντες τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς κόμιας τῆς Ἑπάρχιας. Σήμερον τοῦτο λογίζεται κίπος μάταιος ἐξ ὀλολήρου. Τὰ τάγματα τῶν ἀνδραγαθῶν πρακτοῦν ἐκινουῦν φανερώς, προσηλυτίζουσι φανερώς, πληροῦνται δημοσίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκρίβουσι τὰς δεκτικὰς ἀκρίβεις. Οὕτω μανθάνομεν ἡδῶ ὅτι τμηματάρχαι τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργ. τῆς Αὐστρίας, συνταγματάρχαι τῶν ἐπιτελῶν, πρῶτον γέν. προξένου, πάντες δὲ κάτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσῆς καὶ τὴν πῆραν αὐτῶν ἔχοντες, πλήρη χρημάτων καὶ ὑποσχέσεων, εἰσαχώρησαν εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐργάζονται, ἐργάζονται συζητημένον. Ἀπὸ ἀναμνητέων θὰ κατέλλωσιν ὑποσῶγοι φερόντες σανδαλία προσκύνητων, καὶ στρατηγοὶ μετρημισμένοι εἰς ἐμπόρους ἵσως τὸ ἐπράξαν ἡδῶ. Καὶ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς βαρβαρίας καὶ ἀκαταπόνητου ἐργασίας οἱ Ἕλληνες οὐχὶ τὸ ἐσωτερικόν, ἀλλ' οὕτε τὴν Θεσσαλονικὴν ἐβδόμεν ποτὲ ἀμείψαν ὅτι εἶναι ἐάν καὶ ἐπὶ τοῦ γάρτου ἐμελετήσωμεν τὴν θέσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτακτὸν ἐπιχειρήματα. Δὲν κρύπτουσι, ὅτι ἐντείνει τοὺς προϋπάρχοντες θορύβους μας ἢ πάνστρατῆ ἀπὸ διπλωματικῆ καὶ ἐπιτελικῆ καθόδου, ἢ οὕτως ἐπιδεικτικῶς τελοῦμεν, καὶ δὲν κρύπτουσι ἐπίσης, ὅτι τὸ θορύβου ἡμῶν τοῦτου καὶ τῶν ἀνησυχιῶν ἐπεσοῦμεν κοινῶς, τοὺς πε καταβῶντας, τὰ διάφορα τῆς πόλεως σωματεία, καὶ τοὺς πολίτας. Σ. Π.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εγνώρισε ποτε κανείς κληρονόμον γέροντος ομοίου κληρονόμου κοινού και πολύτομον βιβλιοθήκην, άλλ' άγνωστα την άξίαν των βιβλίων, ολιγίστην συμπάθειαν προς τα γραμμάτια έρευνοντα και μονότον φοβούμενον αυτά—προ πάντων το έκατε το έκατε—τα εντα αθηρωποπόρα θηρία; Είδατε, άφου εδάρησεν, έπέταξε τα άκομψα, τα κακώς έντετυπωμένα, κακώς έσχαρωμένα—και κατ' έμφαν χρυσάτα—τα λοιπά εις ποίαν σύγχυσιν και άταξίαν τα ένάθελε, πώς τα άνακατάωσεν;!

ιδιωτών, αλλ' ιδιώται μετά του ύπουργείου... και μόλις συμβιβάζονται τη παρεμβάσει άρχαιοκαπλήν, τη έπιφύσει της μαγικης βαβυλωνίων όποιων, ελαφνίεται αλφεινός ο έκ μισοβίβλου... Κύριος οίδε από της άνιδρύσεως του έλληνικού βασιλείου μέχρι σήμερα πόσα έχθησαν, πώς έλαττώθησαν, άφου πάντα ήσαν εις την διάκρισιν του τυχόντος, άφου ως έπί το πολύ το ύπουργιον της παιδείας παρεδίδοτο εις τους άπαιδευτούτους των Έλλήνων!!

Αλλά πού μας παρέσυρες, Έρω; νομίζεις, ότι δεν σ' αναγνωρίζομεν υπό την άρχαιολογικήν και ιστορικήν σου περυσίαν; Είσαι ο έπίτομος έννεκα του όπισθεν ο Έκκις και κατά τα πιστολόλου ήτοκτόνησας, και νεαρά τις σύζυγος παρρησιασθεά υπό τού σέβασμιού συμβίου της απειραμένη, δηλητηριαζομένη διά ποδράς, ή αυτοκτονήση. Είσαι σύ, έννεκα του όποιου όλίγου δειν παρελίπομεν τον προς την δημοτικήν άρχην όρειόμενον έταιριον, διότι δια έδωλον έργατων ήρατο του καθαρισμού των μολυσματικών έργων της πόλεως... έννεκα σου όλίγου δειν έλησμοσύσαμεν να θαυμάζωμεν την εύστοχίαν του έν Άρτή θού λόγου του θου Βυζαντικού, τάχικτος φουευσαντος τον έν τή κρηπη εύρισκόμενον άτυχη στρατιώτην, και να ήμνήσωμεν τους νέους ήρωας—πολίτας τε και χωροφυλάκας—του γανίου της Γραβιάς... Ένεκα σου παρελείψωμεν να έξασκούμεν τή σημαίνει επίτιμος μελοτης του Χρηματιστηρίου, να περιερασθώμεν τας έξουρισμένες κεφαλάς των λαποδυτών της άστυνομίας, και να μελετήσωμεν διατριβήν τινά έν τή καλή συναδέλφω «Άνδρω» ύπως άρχομένην έφακη άφανσίας και άσημύτητος, μορμολύχια, βλακώδη και άσηδη, όνταρια παραδόχως άπέχοντα της αιδούς, και ήδη φιλοσοφίας, άίσχυντηλέ και κατάκτυστα έτόλμησαν έν τή άφροσύμω σκοτοδινή σου κατ' έμού μισους των, να ύβρίζουν κτλ... Ένεκα σου, τέλος, άρχαιολόγε Έρω; δεν νύκκισήσαμεν να κριθώσωμεν πόσο είναι οι Έλληνες ήθοποιοι και ύπό πόσους και πούσους θυσάφρας!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Αι έν Πειραιαι άνασκασαι έξακαλουθοσα. Πρό τινων ήμερών εύρέθη και έπερον φρέαρ και δεξαμενή. Έκει δε πλησίον εύρέθησαν και ταμάρια άγγείου, καλής τέχνης και ύδρια μετ' εικώνων. Έν τούτοις έκ των ύδριων τούδε έργασίαν ούδέν οι άρχαιολογούσιν δύνανται είσθε να έξαγαγώσιν, ως προς το είδος του άνασκασέντος οικουδηματος.

βιον καταγίνεται, διατί να μη έρωταται και αυτή θάσας πρόκειται περί μεσαιωνικών μνημείων, πούσους έρευνοντες... Τακτοποιούμενου του έν τή Άκροπόλει μουσειου τί νομίζετε, ότι εύρέθησαν; Άρχαία κειμήλια, μεγίστης έξίας περιετρυλιμένα έτος, χαρτίων και κατακείμενα έκεί από της έποχής του μακαρίτου Πιτωτάκη. Έκεί τμήματα έπιφωνημάτων δέν άκούσι να σχολιάσωσι την τοιαύτην άνήκουστον και πρωφανή άληθίαν! Και έπειτα έθρομεν και άπειθήσει να μας δώσωσι τά έν τώ Βρετανικώ Μουσείω κατακείμενα άρχαία κειμήλια!

Έν τώ χωρῳ Μικαλή τοΐδημου Φερρών εύρέθησαν τά θεμέλια άρχαίου τέλους και άσφαρα άργυρά σκευη, άτινα έπρωδημοποιήθησαν να διακοσώσιν οι έργαται του σιδηροδρόμου, κτλ. κτλ. κτλ. Τό έν Κύπρω ού πρό πολλού συστηθέν Άρχαιολογικόν Μουσείον ήρατο έργαζομένην μετά πάλλου ζήλου, διενεργούν άνασκασάς εις διάφορα της Κύπρου μέρη. Ούτως έν Βάην της Κυβραίας άνασκασαμένον άρχαίον νύκκισήσαν διάφορα άγαθά, μικρά και μεγάλα πολύ τό διάφορον παρουσιάζοντα. Τινά έκ αυτών είναι άρχαίου ήθημού και τινά δε κρηματισμένα. Έπί ενός έκ αυτών φέρεται τό πρωτον ήδη τό έννομα Κάρις, βερσχετίει προς τήν λέξιν Karia ό έν Αιμοχόστω άρχαιολόγῳ κ. Χο. Παπαδόπουλος. Και έν Φόλοις δε εύρέθησαν άνασκασαι πρό άνωρουν του έκεί που κατά Στεσθωνικ κειμένου νυκκί της Ιουδου το Άφροδίτης. Έπί τού όροπέδιου δε εύνερέθησαν πλάκες έν κεράμω Ρωμακής έποχής, ών τινες άπομιμησείσ παλαιότερων κεράμων της Ρόδου και Έτρουρίας. Κατά τον προαναφερθέντα λόγον αι κεράμοι αυται φανίγνται παριστάσαι τον Έρωτα, είτα δε και προσωπογράφους, λαγούς, πρόβατα, δελφίνας και έτερα άντικείμενα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ασμένως άγγέλλομεν, ότι λίαν πρόσχως εκδίδεται περιοδικόν σπουδαίον έλλειψιν άναπληρώσον, και ειδικώς προωρισμένον εις άνακαθάρισιν της λαομυθικής γλώσσης υπό τον τίτλον Φιλολογικόν Μουσείον παρά του κ. Κ. Κόντου και των κ.κ. Γ. Χατζηδάκη, ύφηγητου της γλωσσολογίας και Σπ. Βάση, ύφηγητου της Λατινικής φιλολογίας. Άφου τοιαύτη μὲν άφ' ενός ύπάρχει παρ' ήμιν εις τό ζήτημα της γλώσσης διάφορα γνωμωμ και έφου άφ' έτέρου σπερούμεθα Ακαδημαϊκά σκοπόν έχούσης την άνακαθάρισιν και διέρθωσιν της γλώσσης, νομίζομεν, ότι είναι άληθής εύργεσία ή παρά των τριών τούτων ειδικών και σοφών άνδρών δυσχερής αυτή, πλην άποτελεσματικῆς έπιχειρήσεως.

Γεννήσεως του Ι. Χ. [24 Δεκεμβρίου] διότι κατ' έμφαν ο Πρόδρομος ήν προσβύτερος του Κυρίου [Λοκ. κ. 26]. Έπειδ' κατά την 9 Ιουίου γίνεται τό θείον ήλιοστασίον, καθ' ό σμαρύνονται αι ήμέραι, του νέου έτ' ή 9 Δεκεμβρίου γίνεται τό χειμερινόν ήλιοστασίον, καθ' ό αυται άδένουσιν, οι Πατέρες της Έκκλησίας μυστηριώδως διέβλεπον έν τή φύσιν ταύτη των ήμερών άβήσει και μείσει αυτοί του άγίου του Ιωάννου περί του Κυρίου. Έκείνον δει αύθαιεν, έπί δε έλαττωσασιν [Ιωάν. κ. 30] ού; λίαν εύσως προσήμοζόν και περιπλεκην έν τού ρητορικό, λόγῳ της έορτής ταύτης, ο Γερό. Πρόδρομος θεωρείται, ώς ό μεγίστος των προσήτων διότι άπό το έτος 800 δαδών εις τούσ όχλους περί του Ιωάννου ρητός, είναι, ότι ούκ έγγίγεται έν γεννητόν Ιωάννου μείζον Ιωάννου του Βαπτιστού. (Ματθ. κ. 11) αυτός θεωρείται ως κριός μετά το Π. και Ν. Διαθήκης, διότι, έτι ού πρό αυτου προφηται προκήρυξαν ούτο, ού άδων είδαν, άλλ' και ίδοντες χερών ύβαστίαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ο βίος του Ιωάννου ήν βίος άσκησού άσκή, τό άπό νεαρά, αυτου ήλικίας ζώοντος εις την πέραν του Ιερώνων έρημον, ένθα οι έκαστος δικασούσιν και άφελαιόν τι δε δέσθησαν και ο Πρόδρομος, και εις ό λέγουσιν, ότι είσθησαν και ο Ι. Χ. ζήτης, κατ' αυτου τό βίβλιον. Τα περί του Ιωάννου έρευνόμενα έκτενέστερον παρά τώ Βλαγγησίω Λοκκ. κ. 5—25 γ. 1—18. Τό περιεργον είναι, ότι και αυτό τό κορινθιον μετά άδελφού άνεφερι τό όνομα του Ιωάννου, έν τώ τό όνομα Γάγης, καλει μέγαν, άγνον και έν τώ έσάρτων Προφήτων. Κορ. αϊκος. Ερβάν κτλ. 34.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Η έορτή αυτή, από των άρχαιοτάτων χρόνων, έορτάζετο τή 24 Ιουίου, ήτοι άκριδώς 6 μήνας πρό της...

